

متن پرسش

با سلام و عرض ادب خدمت شما استاد بزرگوار تا کنون دو بار سوالم رو فرستادم ولی چون جوابی دریافت نکردم دوباره اقدام کردم. جوانی هستم ۲۹ ساله از دوران نوجوانی مشغول ورزش فوتبال به صورت جدی هستم البته همیشه در کارهای فرهنگی هم شرکت فعال داشته ام به طوری که در زمان دبیرستان عضو موسسه شهید کاظمی بودم رشته دانشگاهیم تربیت بدنی است ولی علاقه ای به کارهای دولتی هم ندارم استاد بزرگوار از طرفی سنم دارد می گذرد و با توجه به رشته ام امکان شغل برایم وجود ندارد، چیکار کنم اوضاع و شرایط روحیم خوب نیست الان فقط مشغول فوتبالم و در یکی از تیمهای اصفهانی به عنوان بازیکن هستم و فقط صبح و بعد از ظهر مشغول تمرین نمی دانم گیرم کارم کجاست بعد از این همه بازی هرچه هم تلاش می کنم آن نتیجه ی که انتظار دارم را نمی گیرم از طرفی خانواده بهم فشار میارن که رها کنم ولی به خاطر تلاشها و زحمتهایی که تا به حال کشیده ام نمی توانم این کار را بکنم. لطفاً راهنمایی بفرمایید تا ان شاء الله مسیر درستی را در پیش گیرم. از طرفی خواهی دارم که مجرد است و از خودم بزرگتر که شرایط روحیستم خوب نیست و احساس می کنم به حضورم نیاز داره همین امر هم باعث شده قید کار بیرون از شهرمون را و تشکیل خانواده را بزنم اگرچه همه نظرشان بر این است که بروم دنبال زندگی خودم ولی احساس مسئولیت می کنم به نظر شما این کار درست است؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به طور شخصی به آدرسی که در ایمیل خود داده بودید این طور جواب داده شد:

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. چرا در راستای همان رشته ی تربیت بدنی شغل خود را دنبال نمی کنید؟ چه در امور اداری و چه غیر اداری و خصوصی؟ ۲. شرطی که برای ازدواج خود گذاشته اید، منطقی نیست. نباید سرنوشت خود را به سرنوشت بقیه گره زد. موفق باشید